

La ILP o el fracàs del govern

José Luis Miralles

El passat 14 de novembre de l'any 2001 es va debatre a les Corts Valencianes la presa en consideració de la *proposició de llei Reguladora del procés d'Ordenació i Protecció de L'Horta de València com a espai natural protegit* tramitada pel procediment de iniciativa legislativa popular: la ILP en termes col·loquials. I va ser rebutjada per la majoria parlamentària del Partit Popular recolzant amb la seua postura l'informe negatiu redactat pel govern valencià. És l'hora de fer balanç.

El portaveu del Partit Popular en les Corts Valencianes, Sr. Rafael Maluenda, va dedicar la seua intervenció inicial a repetir i remarcar els arguments del govern per a justificar la negativa del seu partit a la presa en consideració. I va rematar la intervenció amb una invitació de braços oberts feta als membres de la Plataforma que ha impulsat la iniciativa i als ciutadans "equivocats en els seus plantejaments" a que col·laborem amb ells (després d'haver desqualificat totes les propostes expressades per escrit en la proposició de llei) en les accions que van a prendre dins la prevista llei d'ordenació del territori per aconseguir un objectiu comú, segons ells manifesten, de preservació i manteniment de l'horta que queda.

Així ha acabat una etapa més de la història de València contra els valencians, una etapa més en el procés de ineficàcia de les institucions en la defensa i protecció del patrimoni natural i cultural valencià, una etapa més en el engany institucionalitzat que una gran part dels nostres polítics llueixen en el seu treball pagats per tots nosaltres, una etapa més en el procés de degradació de la vida i les institucions públiques i democràtiques.

El govern del Partit Popular i el propi Partit Popular han fracassat com a demòcrates. No ha fracassat la ILP, en absolut. No hem fracassat tants i tants ciutadans que hem sentit la necessitat de mantenir l'horta que encara queda, que hem donat respostes concretes i reals per escrit a efectes d'per aconseguir eixos objectius i que en número superior a 117.000 hem sol·licitat a les nostres institucions democràtiques que estudien i atenguen les nostres propostes. Nosaltres no hem fracassat. Han fracassat els responsables de les institucions democràtiques que han convertit el temple de la democràcia en un circ del marketing i l'aparença dirigides als mitjans de comunicació de masses que en gran part controlen. Els ciutadans hem passat a ser objectes de compravenda electoral i manipulació al servei de la imatge pública que suposadament els hi ha de servir per mantindre o aconseguir una majoria de vots. No importa la realitat, només la imatge per al telediari TV. No importa la contínua i evident degradació i desaparició del nostre patrimoni i, particularment, del patrimoni de l'horta. Només importa crear expectativa de què està fent-se no sé què no sé quan, o de què va a fer-se, i traure les imatge significatives, més virtuals que reals, de les suposades virtuts pròpies en la definició dels projectes.

Per primera vegada en molts anys, la ciutadania valenciana s'ha manifestat de manera clara a favor del manteniment d'un patrimoni sentit com a propi, segons unes normes expressades per escrit en una proposició de llei que, fonamentalment, desenvolupava les recomanacions arreplegades en el Dictamen del Consell Valencià de

Cultura emès en maig del 2000. L'informe del govern redactat, imagine, per un assessor de limitats coneixements tècnico-jurídics, ha estat frontalment negatiu a utilitzar la figura de paisatge protegit arreplegada en la proposta del Dictamen del Consell Valencià de Cultura i assumida per una gran majoria de tècnics especialistes com a instrument adient als objectius que es pretenen sense que això signifiqui una actitud excloent d'altres possibles instruments d'ordenació territorial. El govern, amb falsedats i interpretacions rebuscades, rebutja la proposta sense que aporte, ni de fet ni en projecte, cap alternativa. La futura llei d'ordenació del territori tan sols preveu la realització d'un futur Pla d'Acció Territorial de L'Horta sense definir els seus continguts.

El govern no té alternatives a la proposició de llei, ni tècniques ni democràtiques, i eixe és el seu contundent fracàs. El fracàs d'uns gestors que estaran en el poder per la raó que siga però, ara està clar, no per atendre les preocupacions ciutadanes per molt extenses i desinteressades que siguen.

Amb la proposició de llei de la ILP han quedat en evidència dues qüestions fonamentals més enllà de la pròpia supervivència de l'horta:

1. El govern valencià del Partit Popular no té respostes ni alternatives al repte de la sostenibilitat ambiental. Per a ells sostenibilitat és només el manteniment dels negocis empresarials, única i exclusivament. La destrucció dels recursos naturals, molts d'ells base física necessària de la pròpia riquesa econòmica, és un tema que no els interessa més enllà que com element propagandístic per al manteniment de les aparences. I això malgrat el risc real que la destrucció dels susdits recursos signifiqui a mitjà i llarg termini el col·lapse del propi sistema econòmic. No va en ells i no tenen ni projectes ni alternatives.

2. El govern valencià del Partit Popular acaba de demostrar que per a ells la democràcia consisteix només en la capacitat dels ciutadans per a atorgar a uns o altres un xec en blanc durant un període de quatre anys però no una responsabilitat de gestió i atenció a les preocupacions ciutadanes. Ells interpreten la democràcia com un joc empresarial on el fet d'aconseguir el xec en blanc en eleccions els hi faculta a utilitzar les institucions segons els hi convinga durant el període entre eleccions amb l'únic condicionament de la necessitat de superar de nou la prova de revàlida a les següents eleccions utilitzant, amb aquesta finalitat, tots els mitjans al seu abast sense altres consideracions. En aquest context, l'interès públic i la consideració als ciutadans esdevenen només una declaració formal a efectes d'imatge pública. Per a la major part dels nostres polítics, els ciutadans reals ja no són els protagonistes ni la raó que justifica el seu treball. La experiència de la ILP ho ha demostrat encara que formalment es proclame el contrari. El ciutadà real és el gran ignorat o convidat de pedra.

El PSOE, des de l'oposició, tampoc ha donat la talla. Així, malgrat que moltes persones del PSOE han col·laborat de grau i amb eficàcia en la companya de la ILP, com també col·lectius locals, la organització mai ha pres postura públicament sobre el contingut ni sobre les propostes. Només va aprovar un text on, després moltes generalitats sobre medi ambient i sostenibilitat i sense nomenar en cap línia les propostes arreplegades en la ILP, recolzava el procés de participació ciutadana com exercici democràtic per a elevar una proposició a les Corts. Inexplicable però que Jesús Ros, alcalde de Torrent,

encara que siga el president de la Comissió de Medi Ambient del grup parlamentari del PSOE en les Corts haja segut el designat per a la defensa de la ILP quan té previst en el seu municipi la reclassificació d'1 milió de metres quadrats d'horta en sòl urbanitzable.

La resta de partits, amb major o menor convenciment i implicació i en funció de les seues possibilitats, han mantingut postures i/o actuacions clarament a favor de la ILP com a procediment de participació i en els seus continguts.

Així les coses, la nova situació presenta nous i més importants reptes. Ja no està en joc tan sols l'espai de l'horta, està en joc l'adopció de mesures reals i eficaces cap a la sostenibilitat, entre elles les necessàries per al manteniment de l'horta, i la concepció democràtica de la nostra societat basada en la participació ciutadana.

Tot això en contra de la concepció patrimonial de les institucions i de l'interès públic que llueix el partit popular i els sectors socials que representen i en contra de les postures ambigües i contradictòries què ha demostrat el PSOE. És necessària una societat civil plenament vertebrada i organitzada que vigile, valore i critique les accions i les desviacions dels poders públics. En una societat desvertebrada, ignorant i conformista només guanyaran les eleccions organitzacions polítiques populistes i demagògiques que busquen guanyar per aprofitar al màxim les oportunitats de la gestió de l'Estat en el seu profit. En una societat vertebrada, participativa i crítica, les eleccions seran guanyades per organitzacions polítiques amb plantejaments participatius, coherents i rigorosos.

Per totes aquestes raons, per què no ens sentim ni derrotats ni fracassats, i per què la major dignitat que podem tindre les persones és justament decidir sobre el destí del nostre entorn i, en conseqüència, construir els elements fonamentals del territori on volem viure, la Plataforma per un Cinturó d'Horta va a continuar en la seua activitat quotidiana fins aconseguir fer realitat la preservació de l'horta que encara ens queda. Al mateix temps, d'aquesta manera, estem construint també les persones i l'entramat cívic i social que ha de encarnar els nous valors d'una manera real.